

DE BARMHARTIGHEDEN DER GODDELOZEN ZIJN WREED

DJK : De plichtmatige parlementaire coronaverhoren zijn weer achter de rug. De bewindvoerders van destijds zijn aan de tand gevoeld en mogen vervolgens weer vrij uit gaan. Als sluwe voorzichtige slangen die zich overal weten uit te draaien, wisten ze de dans te ontspringen. Waarheidsvinding was mijlen ver te zoeken en verantwoordelijkheid voor het wanbeleid tijdens deze vreselijke periode waarin velen onnodig werden bang gemaakt en nasleep ervan, werd door niemand genomen. Niemand erkende schuld, ze wezen tijdens de verhoren liever naar een ander. Het was voor hen eigenlijk een dominoramp waarbij leugen op leugen werd gestapeld. Eveneens inzake het vreselijk vervolgen van [moedige artsen](#) die levens van zieken probeerden te redden door doeltreffende medicijnen tegen het virus voor te schrijven. Lafhartig bedrog en verraad jegens het achteloze Nederlandse volk dat op haar overheid heeft vertrouwd, grotendeels is vergiftigd door middel van moedwillige misleiding, wordt niet meer opgevat als hoogverraad en derhalve ook niet meer als zodanig veroordeeld, gevonnist en afgestraft. Toen eer, moreel, rechtvaardigheid en gerechtigheid in regeringen en overheden nog hoog in het vaandel stonden, werden figuren als Jaap Van Dissel, Hugo de Jonge, Mark Rutte, en consorten al spoedig voor een vuurpeloton gezet. Dan nog te bedenken dat het refdagblad voormalig domineeszoon Hugo de Jonge onlangs nog een leuk podium gaf middels een interview in het familieblad Terdege! Hoe verdwaasd kan iemand met stomheid zijn geslagen?

In Amerika was het nog veel grotere show toen Anthony Fauci voor een officiële hoorcommissie van het US Congress moest verschijnen, waarbij hij zich bij elke vraag op zijn zwijgrecht beriep. Waar niemand echter over spreekt is dat de grote misdadigers achter de Big Pharma in dit grote onderzoek buiten schot bleven. Enkele van hun loopjongens kan je vanuit goed fatsoen op een plichtmatige wijze voor de Bühne wel aanpakken, maar ga nooit vechten met machtige schatrijke bedrijven en hun honderden juristen, die menigmaal ook belangrijke sponsors van de US Government blijken te zijn.

De agenda voor een nieuwe wereldorde met een gereduceerde wereldpopulatie komt ogenschijnlijk steeds dichterbij. Franse vissers die met hun oude boten op vervuilende kolenkachels voeren waren middels een sluwe lobby in de EU felle tegenstanders van de innovatieve vrij schone pulvisserij. Deze vissers kwamen onlangs tot nadere inzichten en durven nu zelfs bij NL vissers, die op last van de EU hun investeringen in deze visserij zagen verdampen en sommige van hun schepen voor oudijzer prijzen en een handje subsidie moesten wegdoen, te informeren naar de vistechiek en leveranciers van pulvisserij materiaal. De één zijn dood is de ander zijn brood. Ze moesten zich kapot schamen!! Straks zullen al deze moordenaars van de wereldbevolking die als god wilden regeren en heersen, en diegenen die de vissers en boeren om zeep hebben geholpen met hun gemene stikstofleugens, en de grenzen voor het heidendom en hun duivelse afgoderij hebben opengezet, kortom ons arm vaderland -waar toch voorheen vele grote Godswonderen zijn gebeurd- naar de ondergang hebben geholpen, verschrikt voor hun hemelse Rechter staan en verstommen, op duizenden vragen geen antwoord hebben, en hun vonnis en hun eeuwige straf niet ontlopen. Dan zullen ze zien of hun helse opdrachtgever aan wie ze hun ziel voor enkele zilverlingen verkochten hen in dat oordeel zal kunnen uitredden. Vreselijk is het te vallen in de handen van een levende God. Terecht merkt Mees Wijnants op dat het weinig mensen kennelijk iets kan schelen, het is schier overal lauwheid troef, niemand wordt kwaad of komt in opstand. Het is gebeurd en we moeten verder, laten we ons liever druk maken wie straks de nieuwe bondscoach van het Nederlands voetbalelftal moet worden.

En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veel-
eer. Want hetgeen heimelijk van hen geschiedt, is schandelijk ook te zeggen. Maar al deze dingen, van het licht bestraft zijnde, worden openbaar; want al wat openbaar maakt, is licht. (Efeze 5:11-13)

Zal er nog waar geloof op deze aarde zijn, wanneer de Heere Jezus straks terugkomt?

MENS & SAMENLEVING | INTERVIEW

Domineeszoon Hugo de Jonge hoorde als jochie al preken van Smytegelt

'Coronaminister' Hugo de Jonge was regelmatig de kop van Jut, liet de hectiek van de Haagse politieke arena achter zich en streek als commissaris van de Koning neer in de Zeeuwse klei. Niet om eens rustig aan de kant te blijven staan, want dat zou hem ongelukkig maken. „Ik wil betekenisvol zijn.“

Bert Monster 15 mei 2026 09:30 | Gewijzigd op 15 mei 2026 21:38

Leestijd 17 minuten

Oud-minister Hugo de Jonge is nu de Zeeuwse commissaris van de Koning. Voor de fotosessie was hij zijn kostuum vergeten, dus ging hij casual gekleed voor de camera. beeld Cees van der Wal

Lees en kijk hier verder over deze coronawaanzin: [klik hier](#)

Die overwint zal van de tweede dood niet beschadigd worden, Openb. 2 vers 11

door ds. Theodorus Van der Groe

Het is een zeer schoon en heerlijk getuigenis, dat de apostel Paulus van de Godzaligheid geeft, 1 Tim. 4:8, namelijk; dat ze "de belofte heeft des tegenwoordigen en des toekomstigen levens". De Godzaligheid is eigenlijk niet anders dan de waarachtige vreze Gods, die in onze zielen gewerkt wordt door des Heeren Geest, door middel van het oprecht geloof in de Heere Jezus, waardoor wij alle zonden haten en vlieden van ganser harte, en die door Gods genade hoe langer hoe meer zoeken te bestrijden en te overwinnen, en ons gemoed daarheen uitstrekken om de Heere gelovig te dienen en te vrezen, en in al Zijn rechten en inzettingen te wandelen. Zie, dit is de "Godzaligheid". Een ieder die daar, door Gods genade in Christus, met zijn hart en met de praktijk staat, die is een oprecht Godzalig mens; die is reeds begonnen de zonde, de wereld en de satan te overwinnen in en door de Heere Jezus, Die hem kracht geeft; en zo iemand zal niet eer kunnen rusten, voordat hij geheel en al Godzalig is geworden in Christus, en een volkomen overwinning over de satan en de zonde behaald heeft. En o, wat is deze Godzaligheid nu niet een aller-dierbaarste schat! Al ware ook iemand de allereëndigste en armste mens in de wereld: o, de "Godzaligheid" alléén, zo hij die heeft, is rijkdom genoeg. Hij is daarmee voor tijd en eeuwigheid hoogst gelukkig; want de Godzaligheid heeft "de belofte des tegenwoordigen en des toekomstigen levens", dat wil zeggen, dat een Godzalig mens ganselijk ligt onder de genadige belofte Gods, dat de Heere hem niet alleen in dit tegenwoordige leven van alle goeds naar ziel en lichaam, als een getrouw vader zijn geliefd kind, zal verzorgen, maar inzonderheid, dat de Heere hem uit genade ook zekerlijk wil schenken de eeuwige zaligheid in het toekomstige leven. O, er is niets zo zeker, dan dat een oprecht en Godzalig mens bij zijn sterven overgebracht zal worden in het eeuwige leven in de Hemel, hetwelk Christus voor hem verworven en verdiend heeft; en dat, hoe schrikkelijk ook de eeuwige dood en de verdoemenis zijn, en hoe gewis die ook zullen komen over alle goddelozen...., de Godzaligen nochtans daarvan voor eeuwig zullen bevrijd zijn. Ze mogen door zwakheid en bezwijking des geloofs somtijds zeer voor de hel en het eeuwige verderf vrezen, maar o, er is voor hen in het minst geen nood.

Ze hebben reeds door genade in Christus hel en dood overwonnen, en mogen hier in het geloof met Paulus zeggen: "Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?" En van deze gewisse en eeuwige bevrijding van hel en dood komt de Heere Jezus hier in de tekst Zijn gelovig volk nu zeer troostrijk te verzekeren, als Hij tot hen zegt: "Die overwint zal van de tweede dood niet beschadigd worden." Alsof Hij zeide: Indien gij, o Mijn volk! aan Mij, uw Heiland, getrouw wilt zijn, en alles standvastig en geduldig wilt verdragen, wat Ik in Mijn voorzienigheid over u ter beproeving brengen zal, en indien gij door Mijn kracht steeds ernstig tegen alle zonde en zwakheid, die Mij mishaaft, wilt strijd voeren en u geheel tegen de satan en de wereld wilt aankanten, totdat gij eens een volkomen overwinning over die alle zult behalen, dan beloof Ik u, dat uw staat na dit leven onuitsprekelijk zalig en heerlijk zal zijn. En dat, al werd ge ook gedood naar het lichaam om Mijns Naams wil, gij nochtans van de "tweede" en eeuwige dood geenszins zult beschadigd worden, maar dat ge zekerlijk, als einde van uw strijd, uit genade het eeuwige leven van Mij ontvangen zult. Maakt daar altijd vast staat op, en vertroost en versterkt u daarmee in al uw strijd en lijden. Gij weet, hoe wij in onze vorige predatie over deze tekst reeds het voorwerp van deze belofte des Heeren Jezus hebben overwogen, namelijk; dien die "overwint". Hoe de Heiland daardoor eerst in het algemeen verstaat de ganse strijd en de overwinning des geloofs, bij aanvang en voortgang en bij volkomenheid, tegen en over de satan, de wereld en de zonde, zoals dat door de genade des Heiligen Geestes plaats heeft bij alle ware gelovigen; daarna hoe hij deze "overwinning" meer in het bijzonder verstaat ten opzichte van Zijn gelovige gemeente van Smyrna, welke in deze tijd zeer veel te strijden had:

- Met tegenwoordige bezwaren van "verdrukking", die hun aangedaan werden van de ongelovige Joden, van "armoede" en van allerlei "lastering";
- Met een toekomstige nog zwaardere "verdrukking", welke de satan tegen hen bereidde en die hen om de Naam des Heeren Jezus zou overkomen;
- En eindelijk met "vreze" en kleinmoedigheid tegen het lijden, en met gebrek aan "getrouwheid" en standvastigheid, welke uit zwakheid des geloofs in hen waren, en die hen lichtelijk onder het lijden konden doen bezwijken, indien ze zich door genade daartegen niet lieten versterken.

Hoe nu de Heere Jezus wil, dat Zijn gelovige gemeente te Smyrna zich in Zijn kracht met ernst (erop) zou toeleggen, om tegen al die zwaarigheden en tegen die zwakheden in zichzelf dapper te strijden en die door Zijn genade gelukkig te "overwinnen"; dit alles is door ons vroeger omstandig en breed behandeld. Nu gaan we over, om met 's Heeren zegen de inhoud van 's Heilands belofte zelf wat nader te overwegen, waarmee Hij Zijn gelovig volk tot strijd en "overwinning" ernstig opwekt en vermaant. Hij belooft hun een zeer grote en onbegrijpelijke gelukzaligheid, die tot in alle eeuwigheid duren zou, door in zeer korte en weinige woorden te zeggen: "Die overwint zal van de tweede dood niet beschadigd worden". Wij horen hier dan onze Zaligmaker gewagen: A. "Van de tweede dood." B. Daarentrent doet Hij Zijn gelovig volk, wanneer ze zouden "overwinnen", deze belofte, dat ze van dat grote en verschrikkelijke kwaad "niet beschadigd zouden worden". A. Het kwaad dan, waartegen de Heere hier Zijn strijdend en overwinnend volk een gewisse bevrijding belooft, wordt hier door Hem "de tweede dood" genoemd. Deze benaming "de tweede dood" vinden wij nergens in de geschriften van het Oude, en zelfs ook niet in het Nieuwe Testament, buiten dit boek der Openbaringen. Naar het schijnt is die benaming eerst in de Joodse kerk opgekomen na de Babylonische gevangenschap, zoals ze dan ook in de Chaldeeuse vertalingen van het Oude Testament, die omstreeks die tijd gemaakt zijn, meermalen voorkomt. Neemt eens de plaats van Mozes, Deut. 33:6, "dat Ruben leve en niet sterve"; daar verklaart de Chaldeeuse uitbreider die tekst aldus: "hij sterve de tweede dood niet, die de goddelozen in de toekomstige wereld sterven zullen"; en zo vinden we dat op vele plaatsen. Wat nu de zaak zelf betreft, wij vinden in dit boek der Openbaringen, hfdst. 21: 8 "de tweede dood" door 's Heeren Geest Zelf verklaard, dat hij anders niet is dan "de poel die daar brandt van vuur en sulfer", dat is die allerverschrikkelijkste en rampzaligste staat der goddelozen en verdoemden voor eeuwig in de hel, waarin ze zullen geworpen worden, als in een grondeloze en eeuwig brandende poel. Ijselijker en verschrikkelijker kan er wel niet bedacht worden vanwege al die ondraaglijke kwellingen van ziel en lichaam, waarin ze allen voor eeuwig zullen verzonken liggen en verteerd worden zonder enige hoop op verlossing en verlichting. O geliefden! gave de ontfermende God ons allen die genade, dat wij eens recht deze dingen mochten inzien; want de duivel doet uit alle macht zijn best, om de vreselijkheid van de hel steeds maar voor ons te verbergen, opdat wij niet te eniger tijd door deze schrik des Heeren uit onze diepe zorgeloosheid zouden ontwaken en ons van onze zondige wegen zouden bekeren. Des Heeren Geest stelt ons hier het schrikkelijk verderf en de eeuwige verdoemenis der goddelozen in de hel voor, onder de benaming van "de tweede dood". In tweeërlei opzicht wordt die allerverschrikkelijkste en rampzaligste staat alsoo genoemd:

- Om hem te onderscheiden van de tijdelijke dood des lichaams, welke de "eerste dood" is; die de goddelozen en ongelovigen moeten sterven, eer ze in de "tweede dood" kunnen komen. Zoals die eerste of tijdelijke dood voor de vromen en Godzaligen een opening of een doorgang is tot het eeuwige leven, zo is hij voor de ongelovigen en goddelozen een doorgang tot "de tweede" of de eeuwige dood, zoals die daar voor hen aanstonds volgt op "de eerste dood". Zodra blazen ze de adem huns levens niet uit, zodra scheiden hun zielen en lichamen door de tijdelijke dood niet van elkaar, of aanstonds storten ze in die rampzalige "tweede dood", in die poel die brandt van vuur en sulfer. En zo gaan ze dan over, en vallen van de ene dood in de andere, waaruit ze in der eeuwigheid niet weer verlost worden.

- Doch aan de andere kant wordt hier de eeuwige helse verdoemenis ook "de tweede dood" genoemd, om die te onderscheiden van de "eerste dood", waarin alle mensen van nature door de zonden gans verzonken liggen, zijnde ten enenmale vervreemd en gescheiden van God en Zijn zalige gemeenschap. In deze rampzalige eerste dood liggen alle Adamskinderen, zodra ze in de wereld komen. Ze missen allen God en Zijn zalig beeld en Geest, en zijn dus geestelijk geheel en al dood door de misdaden en de zonden, Efeze 2:1.

Uit deze "eerste" of geestelijke "dood" der zonde komt nu de Heere al Zijn uitverkorenen in de tijd der minne door Zijn genade te verlossen, als Hij hun Zijn Heilige Geest schenkt en daardoor het geloof werkt in hun harten, hen alzo verenigende met de Heere Jezus, Die de weg, de waarheid en "het leven" is, Joh. 14: 6. Dezulken gaan door het geloof in de Heere Jezus uit de dood over in het leven, Joh. 5:34. Ze staan mét Christus uit de dood der zonde op en gaan over in een nieuw leven van geloof en ware heiligheid, en dus worden ze door de zalige opstanding des geloofs en des Heiligen Geestes met Christus voor eeuwig van de "tweede dood" bevrijd, zoals er staat, Openb. 20:6 "Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht". Maar totaal anders staat het met alle ongelovige zondaars en goddeloze mensen, die tot het einde toe onboetvaardig in hun zonden leven: dezen blijven onveranderlijk in die "eerste" geestelijke "dood" liggen, omdat ze Christus, Die de opstanding en het leven is, door ongeloof en halsstarrigheid verwerpen en versmaden, en de banden der zonden en des satans niet willen verbreken, wat ook de Heere door de dienst van Zijn heilig Woord aan hen heeft laten doen tot hun bekering. Zulke rampzalige mensen, die hier op aarde het leven met Christus gekend noch begeerd, maar de dood liever gehad hebben dan het leven, komen, zodra ze van de wereld scheiden, door Gods rechtvaardig oordeel uit de "eerste dood" der zonden in de schrikkelijke "tweede dood" der eeuwige verdoemenis. En zo zien wij dan nu, waarom die rampzalige staat der eeuwige helse verdoemenis hier alzo de "tweede dood" genoemd wordt. Omdat hij namelijk volgt op een "eerste" tijdelijke en op een "eerste" geestelijke dood, zijnde het zo in alle opzichten niets dan dood en verderf, hetwelk de goddelozen overkomt, hier en hiernamaals, zonder dat ze ooit iets van het waarachtige leven gekend of genoten hebben. Ze zijn al terstond dood en gestorven, zodra ze op de wereld komen; ze blijven dood, zo lang ze op de wereld verkeren. Hun einde is de tijdelijke dood! En daarop volgt aanstonds de "tweede" en eeuwige "dood", die nog de verschrikkelijkste van alle is. En zo blijkt dan, hoe waarlijk de bezoldiging der zonde de dood is, Rom. 6:23, en hoe de zonde, voleindigd zijnde, de dood baart, Jakobus 1:15. Maar om nu nog iets naders van deze "tweede dood" te zeggen, zo moeten wij weten, dat de rampzalige staat der ongelovigen en goddelozen na dit leven, doorgaans in de Heilige Schrift een dood genoemd wordt, omdat hij zal bestaan in een volstreckte en eeuwige scheiding van God en Zijn zalige gemeenschap. Bij God alleen is de fontein des levens, Psalm 36:10. Hem in de Geest door Christus te kennen, te genieten, te dienen en op het nauwst met Hem verenigd te zijn, o dat is het waarachtige en eeuwige leven te genieten, dat is het leven van alle heerlijkheid, blijdschap en zaligheid; maar die God des levens nu ganselijk te missen en voor eeuwig van Hem vervreemd en buiten Zijne allerzaligste gemeenschap gesloten te zijn, o dat is de waarachtige en eeuwige dood.

Dan sterft de zondaar voor eeuwig, als hij voor eeuwig van God gescheiden wordt, als God in Zijn rechtvaardig oordeel tot hem zegt: "Gaaf weg van Mij, gij vervloekte, in het eeuwige vuur". Och, wisten de arme blinde zondaars toch eens, wat dat te zeggen is, beving zou hun zorgeloze zielen aangrijpen. Weliswaar missen ze hier in de eerste dood God ook wel en zijn ze gans gescheiden en vervreemd van Hem, ze zijn vervreemd van het leven Gods door de onwetendheid die in hen is, vanwege de hardigheid hunner harten, Efeze 4:18, maar ze gevoelen nu deze hun rampzaligheid niet, noch de jammerlijke dood waarin ze liggen, omdat ze gans blind en verduisterd in hun verstand zijn en omdat hun harten zich nu gans en al bezighouden met allerlei aardse vermaken en vleselijke bedrijven van deze ijdele wereld, in welke strik de duivel hun zielen gevangen houdt; daardoor stillen en verdoven

ze hun ontwaakte consciëntie, zodat ze de beet van die knagende worm niet gevoelen, maar o! het zal wat te zeggen zijn, als hun dat alles met de lichamelijke dood op eenmaal voor eeuwig zal begeven en ontvallen, als de tweede dood hun plotseling zal overvallen, en als er voor hen niets anders zal overblijven dan een beledigd en rechtvaardig God, Die hen met Zijn verschrikkelijke toom en Zijn wrake drukt, en het afgrijselijke gezelschap der verdoemde geesten en van al de duivelen, die zich met hen in diezelfde rampzaligheid voor eeuwig bevinden. O, wat zal die eeuwige scheiding van God, die "tweede dood", niet een vereniging zijn van allerverschrikkelijkste en ijselijkste ellende, die eeuwig zonder einde duren zal en die door niemand recht begrepen of beschreven kan worden.

1. Het verstand der rampzaligen in de hel zal, wegens deze dood en de volstreckte scheiding van God, dan voor eeuwig met de allerverschrikkelijkste duisterheid en blindheid geslagen zijn. O, geen straaltje licht van Gods dierbare genade en heerlijkheid zal er ooit in hun hart schijnen. Hun natuurlijke kennis van God zal het niet anders dan verschrikkelijke vreze en onuitsprekelijke benauwdheid aanbrengen. Want denken ze aan God.., Hij zal hun niet anders dan verschrikkelijk en als een gans grimmig en vertoornd God voorkomen, als een ijselijk verterend vuur en als een eeuwige gloed, die hun gans ondragelijk zal vallen. O, ze zullen dan zeer levendig zien, hoezeer ze Zijn genade en barmhartigheid hier in dit leven hebben versmaad en veracht, en hoe ze nu in alle eeuwigheid niet één druppel gunst, maar enkel schrikkelijke toom en wraak van Hem te wachten hebben. Dit zal hen zonder ophouden in ijselijke vervloeking en wanhoop tegen God doen uitbarsten en hun tongen van pijn en benauwdheid doen kauwen, onder het ondraaglijke gewicht van Zijn verschrikkelijke toom.

2. Wat hun wil betreft, daarop zal deze "tweede dood" niet minder verschrikkelijk voor eeuwig geweld uitoefenen, omdat die wil voor eeuwig van God - de fontein van alle troost, alle verkwikking, blijdschap en zaligheid - gescheiden zal zijn, en ze ook niet het minste genot van iets anders, zoals hier op de wereld, zullen hebben, en die wil nochtans zonder ophouden met een aller-vurigst verlangen naar troost en verkwikking zal aangedaan zijn, uit kracht van hun ingeschapen aard en natuur; zo zal hieruit bij die rampzaligen ontstaan een zodanig ijselijk, verschrikkelijk, onophoudelijk en versmachtend zielsgebrek, als van ons met gedachten niet begrepen of met woorden ooit uitgedrukt kan worden. Hun zielen zullen zijn een vergaderplaats van de aller-geweldigste en onrustigste driften en bewegingen, van onuitsprekelijk berouw en droefheid, schrik en vrees, nijd en toom, wraak en gramschap, en van de alleruiterste wanhoop, die alle tegelijk met een schrikkelijk geweld op hen zullen aanvallen en hen zonder ophouden, als op de vreselijkste pijnbank zullen uitrekken, verteren en verslinden. O, of wij ons maar eens enig denkbeeld van deze schrikkelijke rampzaligheid konden maken, wij zouden ervan overtuigd zijn, dat alle ellenden, benauwdheden en droefenissen der wereld, al duurden ze duizend en meer jaren, niet te vergelijken zijn bij één uurtje van dit helse lijden des "tweeden doods".

3. Wat betreft der goddelozen lichamen, o! die zullen in deze tweede dood ook de allergevoeligste en verschrikkelijkste smarten voor eeuwig moeten ondergaan, wanneer alle leden en zinnen (= zintuigen) die hier op aarde steeds in de dienst der zonde gebruikt zijn, door de rechtvaardige wraak en de toom Gods, ook hun eigene en bijzondere straffen zullen dragen, die zo smartelijk en schrikkelijk zullen zijn, dat wij het met geen woorden kunnen uitdrukken. O geliefden, er is niets zo rampzalig, zo ijselijk en zo vreselijk, als deze "tweede dood", die een eeuwige scheiding van de volzalige Drie-enige God wezen zal. Indien wij er maar enig recht gezicht van hadden, het zou ons doen sidderen en beven. In de Heilige Schrift worden daarom doorgaans de verschrikkelijkste zaken genoemd, waarbij deze "tweede dood" wordt vergeleken. Hij heet te zijn een poel die brandt van vuur en sulfer, wening en knersing der tanden, de buitenste duisternis, een worm die niet sterft, een rook der pijniging die opgaat tot in alle eeuwigheid. Dit alles geschiedt om ons een verschrikkelijk denkbeeld van onze rampzalige staat te geven, ten einde wij toch door Gods genade met alle ernst zouden trachten dat grote en eeuwige verderf der hel te ontvlieden. Meer zullen wij van deze zaak niet

zeggen; het weinige dat ervan gezegd is, kan bij 's Heeren licht voldoende zijn om ons enigszins het grote en zalige goed te doen begrijpen, dat hier de Heere Jezus Zijn gelovig volk en Zijn gunstgenoten, die door Zijn genade "overwinnen", belooft, als Hij hun toezegt en verzekert, dat deze verschrikkelijke tweede dood, dit aller-rampzaligste eeuwige verderf "hen niet zal beschadigen". B. De Heere Jezus doet hier dus aan alle gelovige overwinnaars deze aller troostelijkste en dierbaarste belofte, dat hen de tweede dood niet zal beschadigen.

Dat woord beschadigen gebruikt de Heilige Geest ook later in Openb. 9: 10, van de schorpioenen die scherpe en vergiftige angelen in hun staarten hebben, waarmee ze de mensen steken en beschadigen, en hen ter dood wonden en kwetsen. Op deze wijze merkt Hij hier deze tweede dood aan als een zeer schadelijke en vergiftige schorpioen of ondie, dat met zijn engel de genadelozen zodanig zal steken en beschadigen, dat ze daardoor eeuwig zullen omkomen en sterven, zonder enige hoop, ooit weer levend te worden. Maar ziet, tegen de verschrikkelijke kwetsuren of "beschadigingen" van dit vreselijk ondie, de tweede dood, belooft Hij nu hier Zijn gelovig volk als een heerlijke genadeprijs een aller-zekerste en volkomenste bevrijding, zeggende: "die overwint zal van de tweede dood niet beschadigd worden", dat wil zeggen: hoe gans verschrikkelijk en rampzalig deze tweede dood ook zijn zal, en hoe vast en zeker hij alle goddeloze zondaars eens zal treffen en hen geheel en voor eeuwig als een verterend vuur zal verslinden, toch hebt gij, Mijn bemind en gelovig volk! daar niet in het allerminste voor te vrezen of vervaard te zijn; want zo gij Mij, uw Heiland en Verlosser, maar getrouw wilt zijn, Mij standvastig wilt aanhangen en steeds onder Mijn banier dapper tegen al Mijn en uw vijanden wilt strijden en alle bezwaren geduldig om Mij nentwil wilt verdragen, totdat gij die alle tezamen door Mijn kracht eens geheel zult overwinnen, dan beloof en verzeker Ik u, dat die verschrikkelijke tweede dood u in het allerminst niet zal "beschadigen" of enigszins u genaken zal; maar dat Ik u, door Mijn almachtige hand, daartegen volkomen en voor eeuwig zal bevrijden, want Ik heb de sleutels der hel en des doods. Ik kan de hel en de dood openen en sluiten voor wie het Mij behaagt! Ik zal Mijn vermogen aan uw bevrijding en eeuwige verlossing ten koste leggen. Reken daar vast op en versterkt uw harten steeds in alle strijd en elke zwaarigheid met deze Mijn genadige belofte. Ziet, dat is de eigenlijke zin en inhoud van dit vertroostende woord van de Heere Jezus; zo is dat door ons te verstaan. En als wij de zaak wel inzien, zullen wij bevinden, dat de Heere Jezus deze zalige bevrijding hier aan Zijn gelovig volk toezegt en belooft op de aller-vaste gronden, waarop ze die zeker van Hem kunnen verwachten; want:

1. Hoe zou hen de tweede dood toch kunnen beschadigen, nademaal immers de Heere Jezus, Die eenmaal als hun Borg in hun plaats voor hen allen heeft geleden, toen Hij van Zijn hemelse Vader gescheiden werd en Zijn vloek en toom en de helse angsten en benauwdheden aan het hout des kruises heeft gedragen, beide de lichamelijke en geestelijke dood voor hen gestorven is, "opdat Hij door den dood teniet doen zoude dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel", Hebr. 2:14.

2. Hoe zou ook de tweede dood 's Heeren gelovig volk kunnen beschadigen, daar de Heere hen van alle eeuwigheid tot de zaligheid en het eeuwige leven heeft uitverkoren en hen ook in de tijd door de Geest des geloofs met Christus, de fontein des levens, heeft verenigd en om Zijn verdiensten al hun zonden heeft vergeven en hen voor eeuwig in Christus tot Zijn verzoende kinderen heeft aangenomen. Ja, daar Hij hun ook reeds de eerstelingen der hemelse vreugde door Zijn Geest in hun harten geschonken heeft tot een zeker onderpand, dat ze de volle oogst daarvan hiernamaals door Zijn genade ontwijfelbaar genieten zullen, gelijk de Apostel zegt van alle gelovigen in Rom. 8:23 "maar ook wijzelf die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve - zeg ik - zuchten in onszelve, verwachende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams".

3. Eindelijk, hoe zou ook de tweede dood 's Heeren gelovig volk, indien ze 19 door de kracht van Christus overwinnen, ooit kunnen beschadigen? Want dan hebben ze immers Hem, hun dierbare

Heiland, tot de dood toe getrouw aangehangen en alles geleden en gedaan voor Zijn Naam; dan zijn ze immers beproefd en door Hem getrouw en standvastig bevonden tot het einde toe.

Hoe zou Hij dan toch toelaten, dat deze Zijn getrouw aanhangers en belijders, die zo ijverig en standvastig door Zijn genade voor Hem gestreden en overwonnen hebben, nu nog, aan het eind van hun zware en bloedige strijd, zouden vallen in de macht van de tweede en eeuwige dood, die alleen tot een straf gesteld is voor de goddelozen en ongelovigen? O nee! wij moeten zelfs schrikken voor de minste gedachte daaraan. De eer van onze Heere Jezus Christus is er ganselijk aan gelegen, dat Zijn getrouw gelovigen van de tweede dood in het allerminste niet beschadigd worden; dat ze in dat rampzalige verderf niet nederdalen, daar Hij de verzoening voor hen gevonden heeft, Job 33: 24. Nee, het moet hun gans en al gaan, zoals de Heere Jezus hier in deze Brief belooft, in vers 10: "Zijt getrouw tot den dood en Ik zal u geven de kroon des levens". Wel verre dat de tweede dood 's Heeren Jezus getrouw gelovigen in het allerminste zou beschadigen, ligt daar integendeel in deze ontkennende manier van spreken, dat ze "van de tweede dood niet zullen beschadigd worden" een aller-zekerste toezegging en stellige belofte opgesloten, dat ze bij het einde van hun strijd gewisselijk het eeuwige leven uit Christus hand zouden ontvangen, dat Hij hen tot Zich in Zijn eeuwige heerlijkheid zou opnemen, zodra hun ziel van het lichaam bij de tijdelijke dood zou scheiden, waarna ze voor eeuwig bevrijd van alle kruis en lijden, de hoogste geluk zaligheid zouden genieten in de onmiddellijke gemeenschap van de Drie-enige God, Wiens aangezicht ze dan in gerechtigheid zouden aanschouwen, en met Wiens beeld ze dan voor eeuwig zouden verzadigd worden. Zelfs al ware het zo, dat ze hier op aarde van de vijanden der waarheid om de Naam van de Heere Jezus wreed vervolgd en ter dood gebracht werden: die eerste dood des lichaams mocht hun onder Gods aanbiddelijke toelating overkomen, maar de tweede dood, de helse verdoemenis zou hen geenszins beschadigen; de mensen mochten het lichaam doden, ze zouden de ziel niet kunnen doden of verderven, Matth. 10:28. Dus konden ze dan gerust en onbevreesd in de kracht van Christus alle geweld en vervolging hunner vijanden, ja de wreedste marteldood zelf ondergaan, met een vast geloof en vertrouwen, dat hun die dood maar een doorgang zou zijn tot het eeuwige leven, en dat de tweede dood hen in geen dele zou kunnen beschadigen. Ziedaar, geliefden! dit is de zakelijke zin en inhoud van des Heeren Jezus allerdierbaarste belofte. O, wat ligt er in deze belofte niet een allerkostelijkste troost voor 's Heeren volk, de ware gelovigen en Godzaligen, te midden van al hun aardse strijd en tegenspoed; want:

1. Zien ze op het goed zelf, dat hier beloofd wordt, o het is een gewisse bevrijding van het eeuwig verderf, een allerzekerste bezitting en genieting van de, hoogste en eeuwige zaligheid na dit leven. Zo menigmaal ze dit met oprecht geloof overdenken, mogen ze met Paulus uitroepen, Rom. 8:18 "Want ik houd het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden", en 2 Kor. 4:17 "Want onze lichte verdrukking die zeer haast voorbijgaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid". O, wat moesten ze voor zulk een onwaardeerbare en kostelijke kroon van eeuwige heerlijkheid, niet dapper en standvastig in de kracht van Christus strijden tegen al hun vijanden en tegen alle moeilijkheden en verdrukkingen, die hun om de Naam van Christus overkwamen van de ongelovige en goddeloze mensen dezer wereld, totdat ze die met de wapenen des Geestes overwonnen!

2. Nogmaals, zien ze op de Heere Jezus, Die hun dit grote heil der eeuwige zaligheid belooft, o! wat komt daarvan niet gedurig een onuitsprekelijke troost en versterking des geloofs in hun zielen afdalen, zo menigmaal ze Hem maar recht gelovig in Zijn dierbaarheid aanschouwen. Hij is immers almachtig, getrouw en onveranderlijk. Als de Almachtige kan Hij immers Zijn gelovig volk voor de tweede dood zeer licht bewaren en beschermen; wat zal de satan, wat zullen al de poorten der hel, ja wat zullen alle schepselen daar toch tegen doen, als Hij de tweede dood maar beveelt, Zijn overwinnende gelovigen niet aan te raken of hen niet in het minste te beschadigen. Ook is Hij de

getrouw en onveranderlijke. Hij zal Zijn woord niet weer intrekken noch falen in de vervulling van Zijn belofte. Hij zal zekerlijk doen zoals Hij beloofd heeft. O, Jezus' woord is zo goed als de zaak zelf; hemel en aarde, met al de schepselen, wegen zo zwaar niet als één woord van Christus.

O, wat is dit dan niet een troostrijke, opwekkende en hartsterkende belofte van de Heere Jezus voor die arme verdrukte gelovigen van Smyrna, en voor alle strijdende gelovigen vroeg en laat, - want hun strijd gaat nu om een kroon van eeuwige heerlijkheid. Toepassing Och, of wij allen genade ontvingen, ieder naar zijn staat en toestand, om met dit verhandelde woord van de Heere Jezus ons voordeel te doen. Mochten erdoor ontdekt worden onbekeerde en genadeloze mensen, die nog geheel buiten Christus en Zijn zalige gemeenschap leven en tot nog toe nooit recht aandachtig naar Zijn dierbare geboden en beloften geluisterd hebben. Och, arme rampzalige mensen, welk voordeel kunt ge in deze staat toch trekken van deze belofte van de Heere Jezus? Want ge tracht naar arbeid, niet om overwinnaars te zijn. U hebt nog nooit de wapenen tegen de zonden, en wel: tegen álle zonden, zonder onderscheid! opgenomen, maar gij bemint en koestert de zonden nog. U leeft nog in de zonden, u wilt de zonden niet tot uw vijand hebben, u onthaalt en koestert ze als uw boezemvrienden, en laat ze nog dagelijks bij duizenden in uw huis vernachten. U hangt de ijdele en zondige wereld nog aan, u begeert er u nog niet van te ontdoen en los te maken. U hebt nog niet de minste oprechte lust om met al uw macht tegen een boze en goddeloze wereld te strijden. Ge hebt tot hertoe het verbond met de satan nog niet willen breken en hem nog niet voor uw grote hoofdvijand verklaard. U verkiest nog gerust en zorgeloos te zijn en in zijn strik gevangen te blijven. U wilt nog geen hand of vinger met ernst verroeren om u van zijn rampzalige banden en ketenen los te maken. Ook begeert u nog de Heere Jezus niet. U houdt uw hart nog stevig voor Hem gesloten. U strijdt nog met alle macht tegen Christus, Zijn Woord en Zijn dienaren, en dus wordt gij nog bevonden tegen God te strijden. U wilt om Zijnentwil nog geen armoede, vervolging, lastering en allerhande geestelijk en lichamelijk kruis gewillig dragen. O nee! u schrikt voor het minste kruis en ongemak, dat van Christus komt. Indien ik uw rampzalige staat breder wilde aantonen, geliefden! welk een ruim veld zou ik dan nog voor mij hebben. Maar daar de tijd verstreken is, wil ik met de wens en bede sluiten, dat de Heere deze mijn geringe prediking mocht achtervolgen met Zijn zegen, en dat de Heilige Geest haar moge toepassen aan onze harten; dat de snode zondaars mogen overtuigd, de bekommerden vertroost en de gelovigen meer en meer versterkt worden, opdat wij allen van de tweede dood niet beschadigd, maar als wettige overwinnaars gekroond worden. Amen

[Gepredikt te Kralingen de 16 juni 1731]